

ἐκείνων τῶν ἀρχομένων εἰς τὴν ξηρὰν καὶ τυπικὴν παράδοσιν. Δὲν ἀπετείνετο μόνον εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν ἀντίληψιν τῶν διδασκομένων. Αὐστηρὸς τοὺς τρόπους ἀλλ' ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν, ἐνόει καὶ ἐγνώριζε νὰ διεγείρῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τὰς εὐγενεῖς ὁρμὰς καὶ ρυθμίζῃ τὰ αἰσθήματα αὐτῶν πρὸς τὸ καλόν, πρὸς τὸ καθῆκον, πρὸς τὴν ἐργασίαν, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουσι καὶ ἐξαίρουσι τὸν ἀληθῶς ἀνεπτυγμένον ἄνθρωπον. Καὶ τὸ ἐπετύγχανε διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ τοῦ ἰδιαιτέρου γοήτρου, τὸ ὁποῖον ἐξήσκει ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ἥθους τῶν μαθητῶν, εἰς οὓς ἐνέπνεε φόβον ἅμα καὶ ἀγάπην, διότι ἐνῶ ἦτο ἀδυσώπητος ἐνίοτε διὰ τοὺς ἀμελεῖς καὶ ἀτάκτους, εἰς οὐδένα χαριζόμενος οὔτε εἰς τὰς συνήθεις πιέσεις ὑπέικων, ἦτο προσέτι πλήρης συγγνώμης καὶ στοργῆς καὶ ἐκτιμήσεως διὰ τοὺς ἐπανορθοῦντας τὰ σφάλματα καὶ τὴν διαγωγὴν αὐτῶν· τὸ φιλοδίκαιον δὲ τοῦτο καὶ ἀμερόληπτον ἀνύψου αὐτὸν ἐν τῇ συνειδησει τῶν μαθητῶν.

Καὶ οὕτως ἀκαταπόνητος πάντοτε, μὲ τὸν αὐτὸν ἱερὸν ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμόν, ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη διδάσκων, νοουθετῶν, παραδειγματίζων, ἐξυγιαίνων τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν καὶ παρέχων ἑαυτὸν ὑπόδειγμα ζωῆς ἀρετῆς διὰ τὸν ἐν παντὶ ἀνεπίληπτον βίον του. Ἐπιτελέσας δὲ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν κοινωνίαν καθῆκον ὅσον ὀλίγοι, εὐτυχήσας νὰ ἴδῃ τοὺς ἀγλαοὺς καρποὺς τῆς διδασκαλίας του ἐν τῷ προσώπῳ τόσων καὶ τόσων διακεκριμένων ἀνδρῶν, οὓς αὐτὸς διέπλασε καὶ ἐποδηγέτησεν, ἐκοιμήθη μὲ τὴν γαλήνην τῆς συνειδήσεως τὸν αἰώνιον ὕπνον, κληροδοτήσας ὄνομα σεβαστὸν καὶ μνήμην πολυφίλητον εἰς τὰ τέχνα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἐπόμενον ἦτο νὰ καταστήσῃ ἀντάξια τῶν πατρικῶν ἀρετῶν, ἀνδρα; ἀγαθοὺς καὶ χρησίμους εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πατρίδα.

Ἄναπαυσις γλώσσας

Ἡ Κυρία. — Γιατρέ μου, δὲν αἰσθάνομαι καλὰ τὸν ἑαυτὸν μου· ἔχω ἀνάγκην ἀναπαύσεως· θέλετε νὰ ἰδῆτε τὴν γλῶσσαν μου;

Ὁ Ἴατρος. — Περιττόν. Ἐχει καὶ αὐτὴ ἀνάγκην ἀναπαύσεως!